

Az előfizetés ára:

1883 januártól egész évre . 8 frt.
fél évre . . . 4 frt.
negyed évre . 2 frt.

Előfizethető a kiadóhivatalban, **Valentin Károly** könyvkereskedésében, **Traub B.** és társánál, **Böhm M.** könyvkötőnél.

A hirdetések ára:

Négy hasábos petitsor
1-szer . . . . . 6 kr
2-szer . . . . . 5 kr
3-szor . . . . . 4 kr
Bélyeg-díj minden hirdetéskor 30 kr
Nyilttérben egy sor . . . . . 10 kr.

PÉCS

Politikai és vegyes tartalmu lap.

Megjelen hetenkint kétszer:
szerdán és szombaton.

Szerkesztés: Mária-utca 1. sz.
Kiadóhivatal: Nepomuk-utca 10. sz. a posta mellett.

Egyes szám 10 kr.
Kapható a kiadóhivatalban, **Valentin Károly** könyvkereskedésében, **Traub B.** és társánál, **Böhm M.** könyvkötőnél Király-utca-

A mi ellenzékünk.

Egy fővárosi napi lap, melynek egykor a politikai élet terén vitt vezérszerepe Magyarországnak keserves sok milliójába került, azzal a világra szóló felfedezéssel lépett — több kiméletet érdemlő — olvasói elébe, hogy a kormány-párt szónokai a horvát ügy védelmére nézve annyi számú szót sem mondtak, mint a mennyivel (t. i. 82.) az ellenzék felett győzelmet arattak. — Hej pedig volt idő, midőn Deák tisztes neve alatt elveit megtagadását üzött „Pesti Napló“-párt magán kívül volt örömeben a 82 szavazattöbbség felett.

Igaz, azóta megváltoztak a viszonyok és pedig alaposan a „Pesti Napló“-párt kárára. Azért van az, hogy most úgy tesz, mint egy, a nővilág politikájá terén hitevesztett, elhervadt aglegény. A mint ez egy nap barna, másnap szőke férfi diszszel hol piros, hol fehér nyakkendővel vonul ki, hol sarkantus eszima és pörgekalap, hol angol szakál és cylinder kalap diszti elernyedt bűnös tagjait, mert az „ellenállhatlan“ epithetonra nagy súlyt fektet, ugy a „Pesti Napló“ hol republicánus, hol monarchista, majd socialdemocrata, majd agrarpoliticeus, ma liberalis, holnap ó-conservatív, kaesintgat jobbra, kaesintgat balra, mennydö-

rög Tisza ellen és vágyteljesen mosolyog a . . . piros fauteuil felé, — mert azt hiszi, hogy még most is „ellenállhatlan“, nem akarja tudni a vén bűnös, hogy minél messzebb halad a korban és minél többet beszél, annál kevesebb iránta a bizalom.

A kormány-párt nem sokat beszél, de annál többet tesz — az igazi meggyőződés kevés szóban utat tör magának; — az ellenzék ugyan sokat dictióz és nem tesz semmit. — De mégis vacsorát rendez azon szónokai részére, akik érthetetlen czélok és soha ki nem fejtett programok érdekében napokra terjedő beszédekert tartanak.

Ugyan mi célt ért el a két ellenzék azon rengeteg dictiók által, melyekkel, mint özönvizzel elárasztotta a mult napok tanácskozmányait. Saját érdekében semmit, ellenben sokat mozdított a horvátok javán. Jól felfogott saját érdeke azt kívánta volna, hogy a horvát ügyben — melyben az ország közvéleménye határozottan a kormány elnök részén van — a liberalis párttal egyesülve — az országnak ugy, mint a külföldnek alkalmat szolgáltatott volna annak kitüntetésére, hogy ott, hol a magyar állam tekintélye forog kérdésben, nem ismer pártkülönbséget a magyar. Ez által kettőt ért volna el. Először bizalmat gerjesztett volna önmaga iránt és csodély te-

kintélyét emelte volna, mert minden elfogulatlan ember kénytelen lett volna elismerni, hogy ilyen hazafias módok szerint eljáró ellenzék nagy jövőnek néz elébe; másodsor ily magatartással kitüntette volna azt, hogy Tisza Kálmán a horvát ügyben tett intézkedéseivel csak azt tette, a mit mindenki helyében megtett volna. Ellenben követett magatartása által egyrészt a kormány elnök állását szilárdította, mert a liberalis párt az ellenzéknek még ilyen ügyben is factiosus ellenzékességét látva, valóságos lelkesedéssel tömörült és tömörülni fog a pártvezér körül, másrészt a horvátoknak a legélesebb fegyvert szolgáltatva ellenünk; mert mindazok, a mit a két ellenzék a magyar kormány kudarczáról, a magyar állam tekintélyének kisebbitéséről, a magyar kormány megretirálásáról száz módon váriálva elmondtak, a horvát izgatók által ezer örömmel megragadandó és felhasználandó jelszavak lesznek, — melyek segélyével a tudatlan népre magyarelles hatást fognak gyakorolni, mondván — „csak ellentállani, csak botrányt kell csinálni — és győznünk kell, — mert maguk a magyarok (t. i. a derék ellenzékiek) azt hangsúlyozzák, hogy a magyar állam kudarczot vallott, megretirált előttünk.“ Egyszóval megérjük, hogy Szilágyi, Moesary stb. nagy beszédek Hor-

A „Pécs“ tárczája.

D a l.

Játszik a szél, piros róza levéllel,
Szőke leány, barna piros legénynyel,
Messze viszi szél a rózsalevelet,
Én is mennék, haj, de nekem nem lehet.

Szőke leány kék szeme nem ereszt el,
Pedig érte az a barna nehzetel,
De hiába, látom, hogy a mig élek,
Rabja leszek szőke lány szép szemének.

x. y.

London rendőrsége.

„Please, tell me the shortest way to —“
Ily kérdéssel fordul az idegen, ha magát London ház- és utca chaosában ki nem ismeri, a policemanhoz. A policeman a legnagyobb készség és udvariassággal fogja erre az idegennek a legközelebbi utat pontosan megjelölni, Garibaldi mindig legnagyobb elragadtatással nyilatkozott ezen csunya nemez-szakot viselő, de azért mégis sympathikus emberekről, sőt előttük mindig kalapját emelte. És valóban Londonnak rendőrségi szervezete, mely körül Sir Robert Peel magának legnagyobb érdemeket szerzett, minden tekintetben mintaszéri.

Londonban a rendőri szolgálat nyilvános (constabler) és titkos (detectiv) rendőrök által láttatik el. Mi itt csak az első kkel fogunk foglalkozni; ezek ismét két csoportra oszlanak. Az egyik csoport „Metropolitan police“ nevet visel 9500 emberből áll, a másik a később ismertető: „City police.“

A metropolitan police székhelye a Great Scotland Yard, a szárazföldi vaspálya udvar közelében. Hatásköre körskörül 12—15 mértföldnyire terjed, ha a fentnevezett óriási udvart központnak vesszük és kiterjed egész Londonra, a Cityt és egynehány szomszéd- grófságot kivéve. A londoni rendőrség elnöke, ki „Chief commissioner of the Metropolitan Police“ czímet visel és igen széleskörű hatalommal van felruházva, — úgy az alatta álló rendőri személyzet, a belügyminiszter és maga a közönség által ellenőriztetik. Az egész Scotland Yardi rendőrségi kerület 21 osztályra (divisions), minden osztály alosztályokra (ekek ismét szakaszokra (section) az utóbbiak nap- és éji köjáratokra (beats) oszlanak.

Milyen emberekből sorozzák a rendőröket? A rendőrnek több rendbeli természetes és értelmi tulajdonságokkal kell birnia.

A jelöltnek 35 évesnél többnek nem szabad lennie, tudnia kell írni olvasni s legalább 5' 7"-nyi magasnak kell lennie. Nős és több, mint két gyermekkel bíró

családapákat fel nem vesznek. Magától értetődő kellék a becsületesség, feddhetlenség s ép egészséges erő, igen kívánatos a türelem, higgadság és barátságosság. A felvételi kérelmet benyújtott jelölt, a felelős rendőri orvos által megvizsgáltatik. Ha ki van mutatva a kellő erő és értelmi tehetség, még egy köztisztletben álló munkaadó, kereskedő vagy paptól aláírt bizonyítványt kell hoznia, melyben bizonyítatik, hogy az illető a jelöltet mint jó magaviseletű embert 5 éven át ismeri. Az a ki bevált, azonnal a rendőrségi budget költségén nadrág és zubbonyból álló egyenruhát kap, melyet az utczán mindig viselnie kell. A zubbony mindig szorosan be van gombolva és a gallérja betűi és számmal van ellátva, melyek az osztályt jelzik melyhez a rendőr tartozik és azon számot, melyet ezen osztályban elfoglal. Az előbb használatban volt bőr kalap most egy nem szép alakú de könnyű és ütés, szurás ellen jól védő nemez sisak által pótolatik. Ezen sisak leelőgő borszineg által az áll és alsó ajak közt van a rendőre fejéhez erősítve, mi nem igen jól veszi ki magát. A rendőr fegyvere egy rövid Truncheon (furfókbat) mely börtökban őriztetik s melyet csak a legnagyobb szükség esetében szabad használnia. Ha eső esik, a rendőr egy kis, a felső testet megóvó köpenyvet ölt fel, melyet szazat időben összegyűgyölve testére köt.

A Scotland Yard unjocza mindenek

vátországbán a magyarok ellen leghathatósabbban igazgató jelszavakat fognak szolgáltatni. Világos tehát, hogy hosszú beszédek által ártottak a magyar állam érdekének, — mert ellene való szításra utmutatók voltak bár határozottan megszilárdították az azon érdeket képviselt kormányelnök posztóját. Ugy tett most a mi ellenzékünk, mint a szintén mindig és mindennel elégedetlen megboldogult osztrák alkotmány párt tett annak idejében — egyik sem ismert határt az opponálásban; mégis eljárásuk a kormányra vonatkozó következmények tekintetében lényeges különbséget mutat, míg ugyanis az osztrák alkotmány párt a saját kebeléből kikerült kormányt folyton győnitette és végre saját csuf bukásának romjai alá temette, addig a mi minden áron ellenzékeskedő ellenzékünk diesteljes saját vereségeivel a kormány állását erősíteti.

Nem a dictió tehát, hanem a tett van hivatva az ország javát előmozdítani, a mint ezt 1884. évre benyújtott költségvetés is bizonyítja, — mely számokban kitüntetett tanúságot szolgáltat arról a fáradságos munkáról, melyet kormánypártnak a legnehezebb viszonyok között kifejténie kellett, hogy a néhai Pesti Napló párt hatalmas dictiókkal kísért gazdálkodása után, legalább a rendes kiadások és bevételek között az egyensúlyt helyreállítsa.

Országgyűlés.

Tisza Kálmán beszédét, melyet a norvát ügyben tartott s mely a mult számunkból térszúke miatt kimaradt, a következőkben adjuk.

Mielőtt felszólalásom igazi czéljára térnék, mindenkéltől egy figyelmeztetést akarok releválni, a melyet, ha jól emlékszem, Mocsáry Lajos képviselő ur tett hozám. Azt mondta: a kormánynak kötelessége Bécsben felvilágosítani az illetékes köröket, hogy nem szükséges Magyarországot Horvátországgal féken tartani akarni. Ezen

felvilágosítást t. képviselő ur az illetékes körökben megadni nem szükséges, mert ezt ott igen jól tudják, és ezen érzetet nem képes meggyöngíteni az sem, a mit pedig a t. képviselő urak olykor elkövetnek és a képviselő ur ma is elkövetett, hogy gyanúsítások utján, — ha egyébutt ugyan súlyt fektetnének reá — aggályt támaszszanak az iránt, vajjon azon érzelmek, a melyek miatt nem szükséges Horvátországra számítani, oly általánosan erősek-e a magyar nemzet kebelében, mint a milyen erősek valósággal minden ellenkező hitegetés dacára? (Tetszés a jobb oldalon.)

A t. képviselő ur vádol, hogy én szavamat adtam Bécsben arra, hogy én mit fogok itt keresztülvinni, s merem azt tenni az országgyűlés megkérdése nélkül. Valóban nem tudom, a t. képviselő ur hogyan képzelet azt, hogy valamely kormány, mielőtt azt mondaná: „nékem ez a nézetem, én ezt fogom indítványozni,“ ez előtt kérdezze meg a képviselőházat?

En nem így ismerem a parlamenti praxist. A felelős kormánynak kötelessége nézetét előadni; megmondani, mit fog indítványozni és kitenni magát annak, hogy azután a parlamentben leszavattassék. (Ugy van! jobbfelől.) Épen másik eljárás az, a mely a parlamentárizmussal ellenkezőnek, mert ez esetben a kormány felelősség semmivé válnék s mindenért maga a parlament volna felelős. (Helyeslés jobbfelől.) Es arról biztosíthatom a képviselő urat, a ki úgy látszik, igen jól van intormálva oly dologról, a melyek nem történtek meg. (Derűlttség jobbfelől), hogy ott nem hogy biztosítottam volna arról, hogy azt keresztül fogom vinni, hanem midőn tanácsom elfogadtattott, azt mondtam, hogy én ezt indítványozni fogom, jót azonban róla, hogy keresztül megy, nem állhatok. (Tetszés jobbfelől.)

Megvallom t. képviselőház, furesán vagyok én sok irányban a tisztelt urak támadásaival; furesán vagyok pedig azért, mert oly dolog miatt is megtámadnak, a mi az én hitem szerint épen annak a jele, hogy még ott is, a hol az erő eszközeit szükségessé tartom, egyekszem azokat a legkiméletesebb módon és csak a végső szükség esetén alkalmazni. (Élénk tetszés jobbfelől.) Már hogy e miatt támadtassék meg valamely kormány, egy szabadlevél radikális párt részéről, engedelmet kérek, arra elkészülve nem voltam. (Tetszés jobbfelől.) Mert

mit mond pl. Mocsáry képviselő ur? Azt mondja, a kormány — erről pár szót talán fogok még mondani — magára hagyott parancsolni, a helyett, hogy a „tartománygyűlést feloszlatta volna, a melynek tagjai a csöcselők nyilatkozataihoz csatlakoztak.“

Hát tisztelt képviselő ur talán nem vétek kötelességem ellen, ha annyit elárulok, hogy voltak nézetek, a melyek szóba hozták a horvát tartománygyűlést fölzlátását, de én részemről nem állottam reá és megmondom miért. Mert az én nézetem az, hogy ha egy egész országban valóságos nyílt lázadás van, akkor egy tanácskozó, részben törvényhozó testületet, soha egyes nyilatkozatáért nem, hanem csak azért lehet fölzlátani, a mit maga mint olyan tett. (Ugy van! a jobb oldalon.) Annak szükségét, hogy ettől a fontos alkotmányos elvtől eltérjek, a mai viszonyokkal indokolva nem láttam. (Élénk helyeslés a jobb oldalon.)

Es hasonlag t. képviselőház, azt is hibának mondják, hogy a kinevezett királyi biztos az ő proklamációjában maga hívja föl a népet nyugalomra, a megőrzésre, maga deklarálja, hogy az ő megbízatása ideiglenes, és hogy mindenki óhajta a rendes, alkotmányos viszonyoknak mentül előbb leendő visszaállítását. Igen, de e mellett benne van ám az is, hogy „ha pedig ezt nem teszik, meg fogom erővel csinálni, mert meg fogom csinálni minden viszonyok közt.“ (Ugy van! a jobb oldalon.)

Sokan megtámadtak azért is, hogy miért nem történt meg rögtön a királyi biztos kinevezése, miért volt az az ingadozás? Ezt, gondolom, Helyi képviselő ur mondotta. Mocsáry képviselő ur pedig, a ki, ismétlem, igen jól van értesülve a nem történekről, még azt is szóba hozza, hogy jaj, el lett határozva Bécsben, hogy a császár — mert mindig császárról beszélnek — a császár születése napját meg kell várni, hogy akkor valamely zavar ne legyen. Nota bene, mint épen egyik elvtársa ma felolvasta, a Bécsbe menetel és az ottani értekezés néhány nappal a születésnap után volt. (Élénk derűlttség.) De ezt csak adatai hitelességének bizonyítására hoztam fel. (Élénk derűlttség a jobb oldalon.)

A mi magát a dolgot illeti, midőn augusztus 15-én értesültem a Zágrábban történekről, megvallom, első kötelességemnek tartottam a bannak táviratilag megmondani, hogy az utcai zavargás által eltávolított ezimerek eltávolítva nem marad-

előtt előkészítő iskolába küldetik, a hol minden félét, a mi csak fontos és kényes hivatalában szükséges, megtanul. Különös súlyt fektetnek arra, hogy megtanulja: mikép kell rendőri bíróságoknál egyszerű s világos tanuvalomásokot tenni. E czélból a fiatal rendőröknek számos törvényszéki tárgyalásnál meg kell jelenniük. A nevelés egy része a testi gyakorlatoknak van szentelve; minden új constabler a „Wellington Barracks“ név alatt ismeretes kaszárnyában néhány héten át egy magasabb rendőri hivatalnok vezetése alatt manővríroz. Ha mindezeket átessett, a most kitanult rendőrnek becsületszavát kell adnia, hogy egész idejét hivatalos teendőnek fogja szentelni, semminemű mellék foglalkozást nem fog üzni, sőt még nevének is meg fogja tiltani, hogy valami üzletet nyisson.

A constabler működése igen sokoldalú; főfeladata az utcákban a rendet fenntartani s pedig a hol csak lehet feltűnés nélkül. Egyáltalán ő csak akkor avatkozhatik be, ha valakinek biztonsága veszélyeztetve van, vagy nyilvános botrány készül. Ép így van ez a gyülekezeteknél; ezeknél a rendőri ügynökök nem mint az államügyesség képviselői jelennek meg, hogy minden mondott szót a paragrafus mérlegelve vessenek, mint más államokban, pl. Cisleithaniában, hanem a rendőr csak akkor avatkozik bele, ha netán verekedés támadna. A „világ fővárosának“ közlekedési erei nem szenvednek

vérszegénységben s a rendőr feladata ezen véreik körözését szabályozni s a gyakran lázas gyorsaságu ütemet mérsékelni. Csak phlegmatikus kézi mozdulatainak köszönhető azon csodálatra méltó tény, hogy Londonban aránylag kevés gyalogjáró feloldatik agyon a kocsi által. További feladata azokat, a kiket az utcán valamely baj ér, pártfogásába venni. Sok esetben morális tekintélye által hat, majdnem mindig mint választott bíró fungal az utcán keletkező perlekedéseknél és hogy mindig képes itélni s hogy itéletének a perlekedők magukat rendszeren alá vetik, a londoni rendőrnek természetes értelmiségére mutat.

Hol a kocszi forgalom oly nagy, hogy nők és gyermekek nem mernek tovább menni, ott a rendőr segít és a lovak és kocsik kezei között biztonságra hozza a félénkeket. Erdemét növeli, hogy igen sok jót tesz anélkül, hogy feltűnővé válnék. A helyett, hogy az egész világnak megmutatná, hogy ő mily hatalmas ember, a ráruházott hatalmat stoikus türelemmel, hallgatag buzgósággal és legnagyobb mérséklettel gyakorolja. Legtöbb dologt adnak neki a részegek, kik a föld legszabadabb országában számosabbak és durvábbak, mint egyébutt.

Igen végzeteljes is volna az angol rendőrré, ha szerénységből kivetkőznék, mert míg Németország és más országokban is a „hivatalnok tekintélyének sérthetlensége“ a fő dolog, úgy egészen másképp van ez

Angolországban. Nyilvános megtorlás minden következményeivel együtt, az ott a jelszó. Ha valaki azt gondolja, hogy neki a rendőri ellen panaszra oka lenne, úgy jogában áll őt a legközelebbi rendőri bíróság elé idéztetni. A nyilvánosság ellenőrzése mellett vádoltatik ott a rendőr s elítéltetik vagy felmentetik. A rendőröknek érdekükben áll minden túlkapástól őrizkedni s elfogatásoknál arra vigyázni, hogy az Angolhonban oly nagy tisztelthen tartott személyes szabadság elvével collizióba ne jöjjenek; a legkisebb túlkapás igen szigorúan büntetetik.

Említettük már, hogy a rendőrségnek csak akkor szabad valakit megtámadni, ha az erőszakkal ellenszégül vagy veszededik. Ha a rendőr valakiről meg van győződve, hogy büntetett követett el, úgy azt a legközelebbi rendőri biztosságához kell vezetnie és az inspectornak jegyzőkönyvi jelentést kell tennie. A foglyok az éjjen át zárkákban maradnak és a következő napon a rendőri bíró által hallgattatnak ki. Ezelőtt a rendőrnek jelentést ísmételnie kell. E mellett érdekében áll szavait legszigorubbán megmérlegelni, mert a leglényegtelenebb hazugság őt a hamis tanu vallomás veszélyének teszi ki, s ha e miatt elítéltetnek, első sorban a korholással, másod ízben a rang leszállítása és a harmadik esetnél elbocsátását (kapsolatban további igényeinek elvesztésével) vonja maga után.

hatnak, mert utcaizavargások folytán ilyet eltűnni nem szabad. (Helyeslés a jobb oldalon.) Gondolom, alkotmányos szempontból ez sem rosszallható, hogy mindenkéltől az alkotmányos eszközöket kísértem meg. Utóbb a bán azt találta, hogy ő ezt nem teljesítheti, de még akkor is, — mert ismerem a részben alapos susceptibilitásokat Magyarországon a rendes kereten kívüli eljárások ellen — még akkor is, midőn a bán, nem mint ilyen ugyan, de speciális megbízás folytán vállalkozott rá, kötelességemnek tartottam ezt elfogadni, mert talán mindenki be fogja látni, hogy ha ezen az uton sikerült volna a dolgot elintézni, az sok tekintetben helyesebb és czélszerűbb lett volna. (Ugy van! Ugy van! a jobb oldalon.) De miután ő lemenyén Zágrábra, nem látta lehetőségét, hogy ő végrehajtsa, igenis azután nem maradt más eszköz, mint nyulni a királyi biztos kiküldetéséhez, s a királyi biztosságot tenni olyan ember kezébe, a ki akarattal is, hatalommal is bírjon, a legrövidebb idő alatt azt, a mi szükséges, végrehajtsa. (Élénk helyeslés a jobb oldalon.) Ez tehát az én ingadozásokom — nem ingadozásokom, hanem a lassabb menetelnek az indoka, a miért helyi képviselő ur szemrehányást tett.

Mielőtt a többiekre térnék, miután szöbe hozatott, tartozom még nyilatkozni az iránt is, hogy Bedekovics Kálmán igen t. barátom, miért tette le tárczáját. (Halljuk! Halljuk!)

Ő látva egyfelől azon irányzatokat, melyek Horvátországban felszínre kerültek, látva másfelől némely egész ellentétes tultoz iránylatokat itt, azon meggyőződésre jutott, hogy azon ezél, melynek egész életével hogy szolgált, talán senki nem fogja tagadni. (Ugy van! jobb felől) a Magyarországi és Horvát-Szlavonországi közti alkotmányos jó együttélést inkább fogja előmozdítani hivatalon kívül, mint hivatalban. Ez a lemondásnak tiszta, határozott indoka. (Élénk éljenzés a jobb oldalon.) Hogy nem volt egyéb, leginkább elhíhetik azok, a kik, ha egy miniszter akkor, mikor ők jónak látták, le nem köszön, azt mondják, igen, mert többre becsüli tárczáját, mint meggyőződését; ő ezen vádunk magát kitenni nem akarta, és ekként több befolyást gyakorolhat így, mint amugy. (Élénk éljenzés a jobb oldalon.)

Hogy a rendőr működése vas egészségget igényel, könnyen érthető. De még a leg-erősebb testalkat a szolgálat terhei folytonos befolyásainak és az öregség bénító hatásainak soká ellen nem állhat s így a rendőrnek is pensióba kell mennie, ha a halál előbb is nem ragadja el. A pensio fedezésére egy külön intézmény létezik melybe a Metropolitan Police mindegyik tagja fizetésének $1\frac{1}{4}$ — $2\frac{1}{2}$ %-át fizeti be, ehhez járul még az állami subventio és a közönség önkényes adománya, minden rendőri állomásnál „árva pörsöly“ van kitéve, a hol a közönség, kiváltképp azok, kiknek a rendőrség jó szolgálatokat tett, a rendőrök özvegyei és árvái részére önkényes adományokat tesznek és így a rendőrök özvegyei és árváiról is kellőleg van gondoskodva.

A házias rendőr szabadon választhatja lakását. Gyakran ingyen lakást kap, különösen üresen álló házak tulajdonosaitól, kiknek érdekében áll a házat őriztetni. Különben a házias rendőr úgy rendezi be életmódját a mint neki tetszik. Ellenben a nőtlenek kötelezvék a „statió“-ban lakni a melyhez tartoznak, a mi rájuk nézve igen előnyös, mert lakásért hetenkint csak körülbelül 50 krt fizetnek. Ép oly olcsón szerzik meg az élelmet: az asztal közös. Egy „proovintmaster“ az élelmi szereket bevásárolja és a konyhát ellátja. Hetenkint összeállítja a számlákat és azok összegét az egyes résztvevőkre egyenlőleg repartírozza.

(Folyt. köv.)

Ma egy képviselő ur felhozta azt, hogy igen is hiába beszélt a miniszterelnök, mégis csak a nemzeti becsület megsértéséről volt ott szó, mert azt mondja: a horvát nemzet politikai nemzet, ha pedig egy politikai nemzet más politikai nemzetnek eziméret letépi, ez megsértése a nemzeti becsületnek. Ebben két tévedés van. Az egyik az, hogy a horvát nemzet politikai nemzet az 1868-iki törvény szerint; de még eddig ezt senki sem magyarázta úgy — legfeljebb egyes elszakadni vágyó horvátok veszek ki — hogy egyuttal egész Horvátország külföld Magyarországra és a sz. István birodalmára nézve. Már pedig az az okoskodás is csak ezen az alapon bírna jogosultsággal. De van még egy másik tévedés t. képviselő ur. (Halljuk!) Nem Magyarország eziméret szaggatták azok le, hanem a felirat miatt azon eziméret, a melyen az ő saját eziméretük is rajta van. (Ugy van! jobb felől!) Hát ez már mégis csak bizonyítja, hogy itt kihágásról, büntetendő eseményről, de nem a nemzeti becsület megsértéséről lehet szó. (Helyeslés jobb oldalon.) Mert hiszen, ha az a nemzeti becsület megsértése volna, akkor első sorban saját nemzeti becsületüket sértették volna meg. (Helyeslés jobb felől.)

Ezen esetben az osztrák miniszterek közül egyetlen egy tanácskozmányban is senki sem vett részt, sőt tovább megyek, ez alkalommal történetesen ezen egész ügyről még magánbeszélgetésben sem szóltottam egyikkel sem; nem azért, mintha nem lehetne oly idő, hogy — nem tanácskozás végett ugyan — kellene velők beszélni, mert hiszen, nem fogják talán elfelejteni, hogy elég kárhözhatást kajok az ellenzéki lapoktól azért, hogy tartózkodom beleavatkozni a monarchia másik felének ügyeibe. (Mozgás balfelől.) Eléggé lármáznak, hogy miért engedjük ott történni, a mi ott történik, és hogy annak köszönhetjük a Horvátországban történeteket. Ha tehát a lapok után indultam volna, indítatva kellett volna magamat érezni, hogy igenis ez esetben a dolgomat a részéről velők tanácskozzam; de hát ezt nem tettem, mert nekem erős meggyőződés, hogy a legnagyobb és az államra valóban veszélyt hozható eset kivételével, a monarchia két államának egymás ügyeibe még csak tanácskozzalag is avatkozni nem szabad. (Élénk helyeslés jobb felől.)

A t. képviselő urak egyike azt is mondotta, hogy hiszen én megígértem magam is a reviziót, a melyet ő oly szükségesnek tart s hogy ebben utóljára nincs eltérés, a reviziót mindenki akarja, s felolvasa a horvátok által elfogadott négy pontot.

Az én válaszom ezen pontokra nézve az volt, hogy én azt, hogy most valami kommisszió foglalkozzék e kérdéssel, mindaddig, míg az alkotmányos viszonyok teljesen helyre nem állottak, lehetetlennek tartom. Megmondottam: Én tudatom önnökkel, mit fogok indítványozni: míg ezen a kérdésen keresztül nem estünk, én semmi néven nevezendő feltételt el nem fogadok. Ha keresztül estünk és a horvátok magok lehetővé teszik az alkotmányos élet teljes helyreállítását minél előbb, akkor a kinevezett bannak lesz módja a miniszteriummal értekezni az iránt, ha vannak oly orvoslandó sérelmek, és lesz módja, ha azt czélszerűnek tartja, a tartománygyűlésnek javaslatba hozni a regnikoláris deputációit. (Helyeslés jobb felől.)

Igy áll a dolog, és bocsásson meg nekem a képviselő ur, reviziót javasolni olyan kimondásával a czélnak, mint a t. képviselő ur tette, az annyi, mint azt mondani: proponálja azért, hogy el ne fogadják, mert abban csak nem csinál magának illuziót, hogy az 1868-iki törvényben biztosított autonómiajuknak oly nagymérvű megcsönkítésébe bizony Horvát-Szlavonországi gyűlésébe beleegyezni nem fog.

Polónyi Géza: Különösen, ha biztatják! (Zaj!)

Tisza Kálmán: No hát t. képviselő ur, én nem tudom kit, mikor biztattam; hanem, hogy nem azon horvátokat és horvát pártot, a mely Magyarországgal jó békében akar élni, de épen azokat, a kik most is az izgalmat csinálták, kitarászra és folytatásra biztatják az oly nyilatkozatok, mint a t. képviselő uré volt, az bizonyos. (Ugy van! jobbfelől.) Már pedig én, ha biztatni akarok, inkább biztatni óhajtanám azokat, kik velünk akarnak menni, mint azokat, a kik vesztünkre törnek (Élénk helyeslés jobbfelől.)

Apponyi Albert gr. igen t. képviselő ur — nem komplementum képen, de komolyan mondom — általam is igen nagy élvezettel hallgattott beszédének a végén azt mondta, hogy ő hozzá tudna járulni egy oly határozati javaslatához, mely azt mondaná: vételessé le minden eziméret, bármely felirattal, állittassék fel minden felirattal nélkül, mert ebben kompromisszumot látna, de a mit a kormány proponál, abban meglátrálást lát.

Legelőbbben is azt vagyok bátor megjegyezni t. ház, hogy az erő és az erélyre én is fektetek annyi súlyt, mint a t. képviselő ur; de részemről, — ne méltóztassanak kinevetni — történelmi tanulmányaimban arról győződtem meg, hogy az erő és a makaesség nem mindig egy; sőt a mit higgadtsággal az erő megmenthet, azt az erőre támaszkodó makaesség legtöbb esetben lerontja. (Ugy van! a jobb oldalon.) Egy hang a szélső baloldalon. Hát ha ők makacsok lesznek? Már t. ház, ha ők makacsok lesznek, azt nem mi, hanem ők bannják meg. (Tetszés jobb felől.)

Mi a czélja azon lépésnek, melyet javasoltam, mi a czélom, nekem, nekem legalább legjobb meggyőződés szerint, ez ügyben? Az, hogy miután, mint mondom, az államhatalom tekintélye következményeinek elégtételt, a magyar törvényhozás önszántából, intézkedést tegyen, a mely kivegye ismétlem, bár haraguszna és szóért oly — az izgatók kezéből a legveszedelmesebb fegyvert, azaz, hogy azok, kiknek netalán, sőt nem is netalán — messzebbmenő czélzataik vannak, ne tudják azoknak természetesen mások előtt elhallgatásával — hatalmukba keríteni azokat, kiket sikerült, az által nyugtalanítani és lázítani, a mi iránt a feltékenység általános szokott lenni, az iránt t. i., hogy nyelvök üldözése szándékolatik.

Már most, t. ház, helyese ez a czél, vagy nem, ezt a ház bölcsessége határozza meg; de miután én helyesnek tartom azt az eljárást, melyet gróf Apponyi Albert javasolt, nem fogadhatom el. Mert ha okot és alkalmat adhatott az, a mit sajnos, adott, hogy néhány magyar és horvát feliratu eziméret miatt a horvát nemzet tagjait felizgatni, nyugtalanítani és itt-ott kitérésre — lázadásról ne beszéljünk — is bírni lehetett: mit gondol a t. ház, mi fogna történni akkor, ha most már az országban mindenütt elterjedve levő horvát feliratu eziméretet minden faluban, városban hivatalosan leszednék és tennének helyökbe felírás nélkül eziméretet? Bizonynyal az, hogy még az is, a ki midőn az eszéki és zágrábi eziméretkel lázitották, nem igen hitt, azt mondaná: már most elhiszem, mert leszedik a eziméretet és nem tűrik mellette nyelvemet, a horvát nyelvet. Én ezt a legnagyobb politikai hibának tartanám. Két mód közül egyet választani kell, vagy akarni kell — a mit én nem akarok és a törvényhozás sem akar — ezen incidens folytán azt mondani: ha nem tetszett nektek ez az állapot, megmutatjuk, hogy csinálunk nektek mást; vagy pedig ha nagyobb bajok nélkül alkotmányos uton akarjuk megoldani a kérdéseket, akkor nem szabad oly eljárást követnünk, mely, ha előadásában tetszetősebb is, de eredményében épen a czél kijátszására vezetne, arra t. i., hogy magunk adnánk sokkal erősebb fegyvert azoknak, a kiknek kezéből a kisebbit kivenni akarjuk. Ez

meggyőződés. Mindenki szavazni s eljáráni fog a meggyőződése szerint. Megmondottam ma ismételtet, hogy az, a mit a kormány tett és javasolt, azt magától és saját meggyőződésének megfelelőleg tette. Az eredményről akkor, midőn a kölcsönösen összejátszó, bár talán, sőt bizonyosan nem öntudatosan összejátszó izgalmas rontják a terrenumot, nem tudok szólni. A kormánynak igenis szándéka, mint Irányi t. képviselő ur kívánta, mentül előbb a teljes, rendes állapotról visszajutni, ha annak igazán visszaélések, azokat azon uton, melyet a törvény és alkotmány rendel, orvosolni.

Midőn bezárom beszédemet (Halljuk!) teljes nyugodtsággal bocsátom ítélet alá a kormány eljárását és a magamét. Mert arról lelkem mélyében meg vagyok győződve, hogy ha valaha tettem hazámnak szolgálatot, teszek akkor, mikor e politikát keresztül viszem. (Hosszasan tartó helyeslés és élénk eljenzés jobb felől.)

Törvényhatósági élet.

Pécs szab. kir. város köztörvényhatósága hétfőn d. e. 9 órakor tartotta rendes közgyűlését.

Főispán megjelenésben akadályoztatva lévén, Aidinger János kir. tan., polgármester az ülést megnyitja, s miután az egybegyűlt tagokat üdvözlő, a legközelebbi közgyűlés napjával november 16-án tüzi ki.

Attérven a tárgysorozatra, olvastattott a belügyminiszterium leirata, melyben Ó. cs. és apostoli kir. Felsőlegény családjában bekövetkezett örvendetes esemény alkalmával kifejezett szerencsekívánatokra a Felsőgörszönő kéziratát közli. Örvendetes tudomásul vétetik.

Olvastatik a belügyminiszter rendelete, melyben a szigeti külvárosi vadvíz rendezés tárgyában hozott határozatot helyben hagyja, azonban a kisajátítási terveket és a költségvetést felterjesztetni kéri. E pontnál Tanács indítványozza, hogy a szabályozáshoz szükséges földek átvéssenek s a város nevére telekkönyveltessenek, a szabályozás azonnal megkezdessék s az idén végzendő munkák fedezésére szükséges költség a kövezésre előirányzott összegből vétessék, a munkálatok jövő évi folytathatására a költségvetésben a szükséges összeg előirányoztassék. Tudomásra hozza, hogy a miniszter által bekívánt tervek már készülnek s elkészültük után a miniszteriumhoz haldéktalanul felterjesztetnek. Tanács előterjesztése tudomásul vétetik és elfogadtatik.

A vallás- és közoktatásügyi miniszter leiratban értesíti a várost, hogy a kir. főreáltanodában üresedésbe jött és a város közjólési kijelölési joga alá tartozó tanszék általa Dr. Sze mák Antal személyében ideiglenesen betöltetett, azon biztosítással, hogy a tanév II. felében kiírandó pályázat alkalmával a város gyakorolhatja kijelölési jogát. Miniszter ur leiratát a közgyűlés tudomásul veszi ugyan, de kijelenti, hogy ez eset, t. i. a város kijelölése nélküli kinevezés, precedenst ne képezzen s ovást emel, hogy ezután a város kijelölési joga ne mellőztessék.

Vallás- és közoktatásügyi miniszter azon rendelete, hogy a Pécs város közjólési által épített kir. főreáltanodára az állam tulajdonjoga kebeleztessek, illetve a város a reáltanodai épületek tulajdonjogáról mondjon le, nem fogadtatik el, hanem határozatba megy, hogy a város a tulajdonjogot megtartva, az épületekre — mivel az állam csejált ezzel is eléri — csak az állam használati jogát engedi rákebelezetni, ezt is csak azon időtartamra, míg a tannyelv a magyar marad.

Tanács bejelenti, hogy a Szemányi-féle malom megvéttetett, a tulajdonjog bekebeleztesztet s a vételár kifizetett. Tudomásul vétetik, egyszersmind polgármester elisme-

rest szavaz t. főügyész urnak, ki buzgó munkákodással s kitartó fáradtsággal ez ügyet mihamar lebonyolította.

A közgyűlés kifejezi óhaját, hogy a városháza mellett levő Spitzer és Nöthig-féle házak megvéssenek s ezek telken a városháza kiépíttessék. Utasítja tanácsot a szükséges lépések megtételére, egyszersmind a költségvetés elkészítésére. E vételt, illetve építkezést indokolja a hivatalok, különösen a pénztár helyszűke, a gyámpénztár rossz, tüzveszélyes elhelyezése, az alkalom kedvező volta (a két épület vételára összesen 40,600 frtot tenne). A városháza is sokkal imponansabb négyszög formát nyerne, méltóságos homlokzattal s miután a Loewy-féle palota a tőzsomszédban remekműnek épül, a tér szépségét szempontból nagyon emelkednek besben. A vétel annyiban kedvező, hogy a földszinten elhelyezendő bonthelyiségek a 6%-ot okvetlen meghoznák. E tárgynál meddő vita fejlődött, melyet Németh J. rögtönzött, azt állítván, hogy törzstökét e közgyűlés nem idegeníthet el, mert erre a statutumok szerint külön közgyűlés kell. E vita polgármester felvilágosító szavaival ért véget, hogy e közgyűlés nem is akar még határozatot hozni, hanem csak azt mondja ki — hogy a tanács esetleg hiába ne vesződjék vele — hogy hajlandó-e ez ügyet tárgyalni. A közgyűlés e szellemben nyilatkozik.

Tanács jelenti, hogy a három városházi boltra, melyek kiadása miatt másodszor tartottat árverés, az eddigi bolthérlők ajánlkozta: és pedig Markus Dávid ajánlott 650 frt, Obetkó Zsigmond 800 frt, Ullmann Károly boltjárt Luzsovics L. 300 frt évi bért. Ezenkíül érkezett Hamerly kezyügyarostól is ajánlat a Markus-féle boltra évi 735 frt bérösszeggel, azon kikötéssel azonban, ha neki a bolt 12 évi bértartamra adatik ki. Itt hosszabb vita fejlődött, míg végre a közgyűlés Fekete Mihály t. főügyész indítványát fogadta el B. Bregh b. tag módosításával, hogy a három boltra új árverés rendelteszt el és pedig, eltérve az eddigi szokástól, 12 éves bértartamra, kilátás lévén nagyobb bérösszeg elérhetésére, ha a bérlő biztos abban, hogy 3 év múlva nem licitálják ki.

Tanács jelenti, hogy a pécsi katonai kórházra vonatkozó terveket a katonai műszaki igazgatóság már elkészítette s kéri a szükséges vegyes bizottság kiküldetését. E bizottságba megválasztattak polgármesteren, főjegyzőn, t. főügyészen és t. főorvoson kívül kik e bizottságnak hivatalból is tagjai. Engel Sándor, Körösztös Imre, Nagy Gadó József és Papp József b. tagok.

Tanács jelenti, hogy a belvárosi elemi iskola részére rendelt szobrot, mely a tanítást allegorikusan mutatja, Jirat kó szobrász 1 m. 50 ctm. magasságban vasadi kőből elkészítette s a szobor a lépcsőházban elhelyeztetett. Tudomásul vétetik s az ára — 225 frt — kiutalványoztatik. Ezután több tárgy beszéltetvén meg, ezek között az alapítványi számadásoknál Troll Ferenc indítványa, hogy a plébánia kezelése alá tartozó alapítványok a többiekől külön választassanak, véleményadás végett Tanácshoz utasított: az ülés 11 óra után feloszlott.

Hirek.

A király Szegeden Szeged felé van ismét minden szem irányozva, mely szerencsés néhány napra a Királyt fogadhatni magas vendég gyanánt. Midőn még öt év előtt utólagra részesült e szerencsében, Szeged romhalmaz volt, ma egy nagyváros, mely a halál révéről visszatérve, kiépülve, diszesebben mint valaha, méltán sorakozik a magyar városok között első helyre Budapest után. A király október 14-én érkezett Szegedre. Okt. 13-án a küldötségek nagy része már megérkezett és lépten-nyomon ta-

lálkozunk a legdiszesebb fogatokkal. Legnagyobb sürgés forgás a bevonulási vonalon van, hol még a díszítési munkákkal teméredék kéz foglalkozik nagy erélyességgel. A bevonulási ut valóban pompás látványt nyújt. A menet az osztrák-magyar államvasut pályaházától a városházáig a hőmezerőt-száz méter hosszú vaspálya utcán, a boldogasszony-sugar uton, Gizella-téren, Tisza Lajos köruton, bástya- és Wesselenyi-utczákon és a Széchenyi tér közép pontján vonul át. Az egész vonalon egymástól tíz méternyi távolságra mindenütt piros-fehér-színű, aranyozott hegyű árbozok állanak, a piros színűeken hosszú lobogók, a fehéreken pedig kisebb zászlók lengenek a nemzeti, a város és királyné színeivel, a piros árbozok közepén magyar ezimer öt kisebb nemzeti és osztrák, kék-fehér színű zászlókkal övezve, a fehér árbozokon táblák vannak elhelyezve, melyeken kék, piros, zöld és fekete betűkkel „Isten hozott”, „Éljen a király”, „Szeged szebb lesz, mint volt”, „Segíts magadon, Isten is megsegít”, „Éljen a haza”, „Legelső magyar ember a király” láthatók. Az árbozok üde zöld fenyőgalyakkal és lombtüzezekkel vannak egymással összekötve. A vonal mentén zöld galyakkal zászlókkal és ezimerekkel díszített obeliszkek állanak. Az obeliszkek közül öt 20 méter magas, a többi pedig 15 mtr. Oldalaikon domborművi jelképek vannak, melyek a földművelést, az ipart és kereskedelmet, a hajózatot, a halászatot és a hadi jelvényeket ábrázolják. Az pályaház kijárásiával szemben a vaspálya-ut és a boldogasszony sugárut összekötésénél levő nyolcezszékben hatalmas árbozok között egy kisebb félkör alakú diadalív áll, melynek közepén csinos piedestálon Szeged városát jelképező, másfél öl magasságú, jól sikerült női szobor emelkedik, felemelt jobb kezében babérkoszorút tartva. Innen nagyon meglepő látványt nyújt a sugárut végén, illetőleg a Gizella-tér elején levő árbozok hegyein is túlmagasló hatalmas diadalikapu, mely a pénzügyi palota előtt van felállítva. A magánházak az egész bevonulási ut mentén szintén csinosan vannak díszítve és fellobogóva. De a városnak más részeiben is mindenütt zászlók lengenek. A Széchenyi- és Klauzál-tér palotái nagyszerűen lesznek kivilágítva. Mindenütt nyüzsgés és mozgás táru a szemlélő elé. Az osztrák magyar államvasut-társaság a pályaház peronját és a pályaház kijáratát előtér nagy szerűen feldíszítette. A kijáró előtti tér két oldalán hat-hat hatalmas árboz áll, különféle színű, hosszú zászlókkal díszítve. A kijártnál két oldalt egy-egy nagy magyar ezimer van a falra illesztve, nemzeti színű, sárga fekete és kék-fehér színű zászlók között.

Uj posta. Baranyamegyei Garé községben f. hó 16-ával uj postahivatal lép életbe, mely levél és 5 kg. súlyt meg nem haladó kocsiposta küldemények felvételével, továbbításával és kézbesítésével fog foglalkozni s összeköttetését a szalántai postahivatallal naponta gyalogjáratok által fogja nyerni. Ezen postahivatal kézbesítőkörületét Garé, Bosta, Szivás, Szöke és Szava községek, továbbá Szt. Pál és Vaskapu puszták fogják képezni.

„Krisztus Pilátus előtt.” Munkácsy festményének egy másolata látható Valentin Károly könyv- és műkereskedésének kirakátaban. Nézője van sok e képnek és méltán, mert e tollrajz az alakok szépsége, a kidolgozás tisztasága s az árnyék mesteri beosztása által művészi kezekre vall, s ez az, mi a képet a másolat színvonalán túl, magásra emelve, nem közönséges becsesel bíró műalkotássá teszi. Technikája bámulatos türelemre és szorgalomra vall, s a kép ára 200 frt. inkább szerénynek, mint tulzottnak mondható. A művész egy Pécsvidéken lakó, s a hivatalnokai osztályhoz tartozó családapa, ki szerény viszonyok között, művészi hajlamaiban keres nemes élvezetet, s remél segély forrást a közeledő tél fokozott szükségleteivel szemben s tulzot szerénységéből,

csak a kép megvevőjének hajlandó felfedezni anonymitását. Hírét hallva a pécsi közönség műszeretének, mely a nem mindenütt, de nálunk még található Macsenásoknál egész az áldozat készségig fokozódik, bemutatja képét jó szerencsét próbálni. Vajha e kép Pécsét maradhata. Vevője nem csak a képző művészetnek hozna szép áldozatot, hanem jótékonyt is gyakorolna.

Hirdetők figyelmébe. Hirdető közönségünk nagyobb kényelmére elhatározta kiadó hivatalunk, hogy Janovszky Hugó fodrászt (Király-utca 20. sz.) hirdetések felvételével megbizta, ugyancsak felhatalmazást adott neki előfizetések elfogadására.

Zeneiskola. A városi zene-egylet által életbe léptetett zeneiskola már örvendetesen működik. Tizenhat tanuló iratkozott be hegedű-, fuvola- és zongora-lecezőkre. Midőn ezt örömmel constatalnánk, erős meggyőződésünknek adunk kitéjeztet akkor, ha kimondjuk, hogy ez által tölti be egyik legszébb hivatását zeneegyletünk, ha a nemes zene megkedveltetését és művelését terjeszti.

Színházi műsor. Ma a „Corneville hangrangok” operette, esütörtökön „Váljunk el” vigjáték, szombaton a „Nap és Hold” hírneves operette kerül színpadra.

A megyei tisztújítások tárgyában a belügyminiszter körrendeletet intézett a megyei törvényhatóságokhoz, melyben hivatkozva a megyék háztartásáról szóló 1883. XV. t. cz. 16. §-ának rendelkezéseire, s erre vonatkozó folyó évi 18231 sz. rendeletére, felhívja a megye közönségét, hogy midőn a megyei önkormányzat egyik sarkelvét gyakorolja, oly polgárokat válasszon, kik a közszolgálat érdekeire nézve minden tekintetben legtöbb kezesseget nyújtanak. E tekintetben ismételt hangsúlyozza az idézett törvényt és kijelenti, hogy a köztisztviselők minősítéséről szóló törvény szigorú alkalmazását megnyugtató biztosítékul tartja arra, hogy a tisztújítás minden irányban kielégítő eredményt fog felmutatni. A tisztújítás f. é. december hó második felében lévén megtartandó, kijelenti a belügyminiszter, hogy az e czéla szabályszerűen meghirdetett rendkívüli közgyűlésen, a törvényhatóság egyetemet már nem az 1883., hanem 1884. évre megbízatással bíró bizottsági tagoknak fog kelleni képviselni; miből kifolyólag, hivatkozással folyó évi július 12-én 40610. sz. a. kiadott rendeletre, figyelmzetteti a törvényhatóságot, miszerint a legtöbb adó fizető bizottsági tagok 1884. évre érvényes névjegyzéknek megerősítése, valamint a bizottság választás alá eső tagjainak megválasztása iránt, amennyiben ez eddig nem történt volna meg, esetleg a pótválasztásokra nézve is oly időben intézkedjék, hogy az 1884. évi törvényhatósági bizottság, a tisztújító közgyűlésre meghívható legyen.

A névmagyarosításokra vonatkozólag a belügyminiszter szükségét látta annak, hogy a névváltoztatásokkal járó sok visszaélés megszüntetessék, rendeletet bocsátott ki a törvényhatóságokhoz, a melynél fogva a területükön lakó egyének által eszközölt névváltoztatások minden hatóság és hivatalnál bejelentendők. Ez intézkedésre a kormányt főleg az a sok nehézség indította, a mely az adófizetéseknek fölmerült. Valódi zűrzavart okozott az adóhivataloknál a sok névcsere, s igen sok esetben egy név bírója kétszeresen adózott meg, mert valaki épen azt a nevet vette föl s az ily módon támasztott reklamációkat alig győzik elintézni a pénzügyminiszteriumban.

„Színészek Lapja” cím alatt az országos magyar színész-egyesület központi igazgató-tanácsa hetenkint egyszer megjelenő szaklapot ad ki, melyet a központi iroda igazgatósága szerkeszt. Felelős szerkesztő: Bényei István lesz; dolgozóitársakul pedig számos jeles író vállalkozott.

Kézre került tolvaj. Egy 63 éves pinczetörő került lépre Szederkényben a 10 és 11-ike közti éjjelen, ki már évek óta úzi

ezen aljas mesterséget, és oly ügyesen, hogy eddig még csak gyanúsítva sem lett. Minden untalan panaszkodott hol egyik hol másik szőlős gazda, hogy alig pár nap előtt töltötte föl hordóit borral, egyszerre csak a „teli”-nek vélt hordó az ürességtől kongott; és csak szorgosabb utánkeresés után sikerült vagy a tetőbe, vagy a falba vájt üreget észlelni, hol a bor nyomtalanul elvándorolt a tolvaj pinczéjébe. A fenn jelt éjjelen, midőn özv Wächterné pinczéjében próbált szerencsét, hova a préház tetőjének felszakítása után a padlásról mászott be, valószínűleg utolsó lopását követte el a tolvaj, mert a büntető két utolérte és megjutalmazta öt gonosz tettéért. A pinczetulajdonos nő vincerlérje kukoricea fosztásból hazamentében, észre vette a pinczéből ki csillogó gyertya fényt, mire azonnal segítségért sietett. De mivel ezek nagy hű-hóval közeltek a pinczéhez, a tolvaj megugrott, és csak üres pinczét ostromoltak. Ez után a bor hollétét kellett kipuhatolni; körülbelül 5—6 akó hiányzott, és szerencsére a 340 akó közül a leggyöngébbet választá ki, tán sietséglen. Miután az előjáróság megjelent a színhelyen és minden pinczetulajdonost kulesával felrendelt, megkezdődtek a kutatások sorban. A mint egy pinczénél megálltak, melynek gazdája hiányzott, daczára annak, hogy közelíteni látták őt, azonnal lakatosért küldtek, de még mielőtt az megérkezett volna, ugyanazon préházban neszt hallottak, melyet zuhanás követett, mire kétségtelemné vált, hogy valaki benn van. Erre nagy láрма lett kívül, és az ajtót legott benyomták s belül egy embert a földön kinyújtóva, nyözörögve találtak. Persze mindenki a tolvajra ismert benne, ki látva a közelgő veszélyt, hogy t. i. pinczetulajdonos leand, — hamar tanýája hátsó részéhez lopozott, hol a falat kivájván, saját préházába bujt, hogy ott a lopott dézsákban álló lopott borokat ismét ki lopja, vagy elrejtse. De amit az utolsó dézsával fölmászott a padlásra, azzal együtt lebuokott, mely nesze az ajtót belékték s a tolvaj csapadban volt. Természetesen azonnal ütlegelni kezdték őt — sötétben s ha egy szolgabírósi pandur véletlen közbe nem jön, bizony kiterítették volna a bórét, mert a nép dühe ilyen esetben nem ismer határt. A tolvaj templomszolgá is volt Szederkényben, honnét lopásért lett elespva, neve Heid; ugyanennek van egy leánya, ki 4 évig fogházban ült, mert saját gyermekét megölte.

Hirtelen halál. Egy csinos nyomjai leány ki Olaszban volt szolgálatban, még e hó 9-én este kukoricea fosztásnál mulatott, 10-én reggel meghalt.

Hamisító banda. Egy idő óta feltűnt, hogy Mohács környékén eltolvajlott lovak és marhák nagyon ritka esetben voltak megtalálhatók, daczára annak, hogy a rendőrség mindenütt a legnagyobb szigorral ellenőrizte, hogy semmiféle jószág se hajtásék a vásárokról vagy marhalevel nélkül. E körülmény a lefolyt héten lelta magyarázatát, a mennyiben a szolgabírósi egy egész bandát fedezett fel, mely a hamisító és marhaleveleket üzletszerűen készítette. E banda fölfedezése következőképen történt: Mult vasárnap Filip József mohácsi vendéglős egy úri vendégének egy 50 frtos bankjegyet felváltani óhajtván, a kisebb bankjegyeket a külső vendégszobában számálta meg; midőn azonban a pénzt vendégének átadni akarta, kiönt, hogy a pénzéből egy 10 forintos bankjegy hiányzik. Nem lehetett mást feltenni, mint hogy a hiányzó tízest a külső vendégszobában vagy a földre ejtette, vagy sietségében az asztalon hagyta. De azért az elveszett pénz nem került elő. Közel volt a gyant, hogy a külső szobában ülő két ismeretlen, gyanus kinézésű egyén megtalálta a tizforintos bankjegyet, mely gyanu még alaposabb lett, midőn a két ismeretlen a megrendelt bort teljesen el sem fogyasztva, távozott. A vendéglős neje utánok sietve felhívta őket, hogy miután az

elveszett pénznek náluk kell lennie, jöjjenek vele a szolgabíróhoz. Ezek erre rá nem állván, sőt láthatólag arra törekedvén, hogy a szolgabírósi hivatalról minél inkább távol legyenek, a vendéglősné az esetet feljelentette a szolgabíró urnak, ki azonnal intézkedett a két — időközben szökni indult — egyén elfogatására; a mi sikerült is. Az egyik pécsi illetőségű Pap Mihály, a másik az ismeretes duna-szekesői Zárits György. Az elfogottak nyomban megmozdították és kihallgattatták, a rendőrség egy ló- és marhajárlatok hamisító bandának jött nyomára. A náluk talált hamisított ló-s marhajárlatok, magánlevelezések, az ő és elfogott büntérsaik vallomásaiból ugyanis kitűnt, hogy Pap Mihály mintegy két év előtt Pécs város tanácsánál mint hivatal-szolga alkalmazva levén, a főjegyzői hivatal által többször elküldetett a pénzügyigazgatósághoz marhalevelürlapokért; de ő a megkeresésben a megrendelt példányok számát meghamisítván, többet vett ki s e többletet magának megtartotta. Összekötésbe lépett aztán Gyarmathy Józseffel, a mohácsi postahivatal levélhordójával, kinél a Pap Mihály által készített hamis pecsétellátott ló- és marhalevel ürlapok kitöltve lettek és ki közvetítette egyrészlől Pap Mihály, másrészlől Zárits György és mohácsi (Piti) Szabó István közt ezen hamis okiratok eladását és így azok forgalomba hozását. Gyarmathy József és Szabó István is nyomban elfogattak, az egész banda, mely már másfél év óta üzle a hamisítókat, átadott a büntető igazságszolgáltatásnak, hogy elvegye büns üzlelmeiért megérdemelt méltó büntetését.

Az ojtott rózsák betakarására nem kell nagyon sietni, mert azok 2—3 fok hideget is eltűrnek ártalom nélkül. Ha korán takartatnak le, főleg míg leveleiket el nem hullatják, igen könnyen megpenészednek, vagy el is rothadnak. A betakarásra, ha csak lehet, mindenkor egy száraz napot válasszunk, és száraz földdel földjük be. A földréteg harminczöt centimeter vastagságu és kupalakra felhalmozott legyen, hogy a felesleges nedvesség lefolyhasson róla. Hogy a rózsá el ne törjön, vigyázattal kell a gödörbe fektetni és ott lekampózni és évről-évre ugyanazon egy irányban lehajlítani, miáltal ezt mintegy megszokja és öregebb korában is veszély nélkül fedhető el. A vas-tag törzsszel bíró töveket szalmával kötik be, de ez nem oly célszerű mint a föld alá takarítás, mert erősebb télen elfagy.

A Keleti marhavész. Romániában, Scopcseni községben, a Falcin kerületben, a Pruth vize mellett kiütött. Ennélfőva Románia ellenében az 1874. 5vi XY t.c. 13. § ban körülírt szoros határáz elrendeltetett.

Megszökött csizmadia legény. A minap bizonyos Hermann Ferenc csizmadia legény beállított Gohr Ferenc szabari csizmadiamesterhez és munkát kért. A mester daczára annak, hogy az előtte egészen ismeretlen legény semmiféle bizonyítványval sem tudta igazolni kilétét és erkölcsi magyarságát, nemcsak hogy fölfogadta az illetőt, hanem a kialakított bérből még előlegezett annak 7 frtot. E hó 10-én a mester eltávozáva hazulról, legénye három darab 11 frt értékű bór- és egy pár 12 frt értékű új bagaria-csizma eltolvajlása után megszökött. A gazda feljelentésére a tolvaj legény Mohácson elfogott. Az ellopott tárgyak — az előlegezett 7 frt. kivételével — mind megkerültek.

Eltiltott számoló füzetek. A bajor közoktatásügyi miniszter eltiltotta a számolásnál eddig szokásban volt koczkás vonalú füzeteknek és tábláknak az iskolában való használatát. A szemorvosok ugyanis azt állítják, hogy azok a szemre káros hatásúak, mert a kis négyzetek felkeresésése nagyon megerőlteti a szemet s oka a későbbi rövidlátásnak.

Színház és művészet.

(sch.) Szintársulatunk szombaton kezdte meg a téli szezont. Mídon ez alkalomból e helyen is szívből üdvözljük a társulatot, nem mulaszthatjuk el azon körülményre is figyelmeztetni, miként Pécsen a szintársulat jóléte, azaz a közönség rokonszenve s anyagi támogatása mindig a szerint fokozódik s csökkenik, milyen egyrészt az igazgató magatartása a közönséggel szemben, másrészt meg a társulat tagjainak törekvése, minden előadást lehetőleg élvezhetővé tenni. Oly jó színházi közönség, milyen a pécsi, nem sok van Magyarországon; de meggyőződésem, hogy olyan is kevés van, melynek műérzéke érettebb, elkényeztetebb s ennek következtében pretensivébb lenne. A mi közönségünk számít a viszonyokkal, megbocsát némi fogyatkozást, ha azt jóakarát s iparkodás pótolni igyekszik; de hanyagságot, pongyolaságot, tiszteletlenséget el nem tűr még kedveltebb egyénektől sem, vásári humbugot, s izetlen reklamot pedig kinevet. S ha a mi közönségünket egyszer valamivel elidegenítették a színházlátogatástól — s ez olykor egyetlen egy tettel megtörténhetik — utalok Gerőfiné esetére — akkor már nincs oly szép szó, a mivel azt újra becsalni lehessen. Jó lesz e jóakaró figyelmeztetésemet mindenkinek saját érdekében megszívlelni.

Mi lapunkat illeti, ez keletkezésétől kezdve határozott állást foglalt el. Külön választotta az ügyet az igazgató magán érdekeitől, külön a társulat érdekeit az egyesektől; pártolta a színészetet mint oly intézményt, melynek culturalis s nemzeti missiója van; megbirálta a színirodalom termékeit nemcsak a művészet s technika szabályai szerint, hanem döntőnek tartotta ezek mellett különösen annak erkölcsi irányát, képző hatását, s végre az egyes szereplők s alkotások megítélésében soha sem vezette mellékérdek — mert lekötöztette az igazgatót soha sem volt — hanem dicserete vagy megszólása mindenkor a meggyőzés sugalta tiszta igazságnak volt kifolyása, lehetőleg tekintettel az általános közvéleményre, mely előtt különben az egyéni felfogás amúgy is kénytelen elhallgatni. Lapunk ez irányától nem fogunk eltérni az idén sem. Igazgatót, társulatot csak az esetben fogjuk támogatni, érdekeket előmozdítani, ha működésükkel első sorban a színészet magasatos közszelvényeinek apostolai, e mellett pedig a közönség s annak igényei iránt is azon tisztelettel viseltetnek, melyet ez mint fenntartó méltán megkövetelhet. Ne várjanak azért tőlünk émélyorg dicsereteket s azoknak a megrakott mindennapi phrasiskoknak alkalmazását még oly darabokban is, melyeket már csak a kegyelet tart meg a repertoíron; személyekkel is — a mennyire lehet — ritkán fogunk foglalkozni, de ha majd foglalkozunk velük, bizonyára meg is fogják érdemelni.

Első előadásul színe került Dumas 3 felvonásos színműve „A bagadi hercegnő.” A műben sok a hatásos jelenet s a közönség részéről jól is fogadtattott, csak hogy Dumasnál helyes pszichológiai alap s kidolgozásokhoz vagyunk szoktatva, miket e művészet azonban nem igen tudunk feltalálni. Ha az igazgató azzal, hogy a szezont drámaival nyitotta meg, azt kívánta jelezni, miként a fősúlyt e generera fogja fektetni s nem a selejtes operettre, úgy csak gratulálhatunk neki is, magunknak is.

Vasárnap előadásra került a „Sárga csikó”, hétfőn pedig az „Üdvöske” s ezzel bemutatta magát az egész társulat; s noha e három előadás után még korai volna határozott ítéletet mondani, vagy az egyes szereplők tehetségét illetőleg részletekbe bocsátkozni, egyelőre annyit még is constátálhatunk, hogy az idei társulat összeműködésében s egyes tagok, úgy a dráma, mint operettben határozottan jobbak a tavalyinál

s így a közönségnek élvezetes téli időnyire van kilátása.

A látogatást, ismerve közönségünknek tartózkodását az első időben, eddig kielégítőnek mondhatjuk.

Beküldetett A „Pester medic. Presse” írja: a legközönségesebb köhögés veszedelmessé válhatik, tehát tanácsos a legkisebb s legjelentéktelenebb hurutnál egy kellemes szert használni, mely az emésztést nem akadályozza, az Egger-féle mellpastillák e célra kitűnőnek bizonyultak amennyiben a köhögési ingeret eltávolítják előidézik a nyálka vetést és nem idéznek gyomorsavat. Egy eredeti doboz 25 kr., 50 kr.

Gyomorraj ellen Egger fia gyógyszerkurgyárosnak sikerült kellemes ízű pastillákat készíteni mely emésztés hiány, görvély, halványtság, ismétlődő főfájás, veseköbetegek ellen igen meglepő jó hatással bírnak. Egy eredeti doboz utasítással együtt 30 kr. városunkban raktáron következő gyógyszerész uraknál Kunz Nándor, Kovács N. Sipőcz és Irgalmas szerzet gyógytárban. 291

Közgazdaság.

A „Pécsi kereskedelmi és iparkamara” évi jelentése.

(Folyt.)

6. Erdői termények és fakeskedés.

Erdészetünk az 1869-től 1879-ig terjedő évtizedben az erdők értékesítésénél, főleg a 70-es évek elején lábrakapott vandalizmus és minden reális számítás nélküli gazdálkodás által sokat szenvedett. Az évtizedek hosszú sorára lesz szükségünk, míg az említett időből való kiméletlen pusztítás utóhatásai az erdészet minden igaz barátja által őszinte örömmel üdvözölt erdőörvény üdvös rendelkezéseinek alkalmazásával némileg enyhíteni fognak.

A pécsi kamara területén folyt erdőpusztítás mérvének feltüntetéseül álljanak itt a következő számok:

Az 1860-ki felvétel szerint volt Baranyában 177360, Somogyban 313347, Tolnában 73555 cat. hold erdő.

Az 1881-ki felvétel szerint volt Baranyában 148764, Somogyban 246772, Tolnában 53974 cat. hold erdő.

Apadás Baranyában 28596, Somogyban 66575, Tolnában 19581 cat. hold erdő, vagyis a pécsi kamara kerületében az erdők területe mintegy évtíz alatt 114,752 cat. holddal fogyott meg.

A kamara területén lévő erdők leginkább tölgy-, bükk- és gyertyánfákból állanak s az erdőgazdaság kiválóan a tüzelőfa s csak csekély részben épület-, mű-, donga- és talpa előállításából s még csekélyebb részben a cserkéreg, gubacs és bükkmakknak értékesítéséből áll.

A fakeskedés a pécsi kamara területén újabb idők óta meglehetősen jelentősre vergődött, a mennyiben az állandóan nagyobb tőkét képes magához csatolni s a mennyiben a különféle fakeskedők — kiknek száma a pécsi kamara területén 66 — mindinkább több állandó piacot hódítanak meg.

A fakeskedés 1882-ben a belforgalmat illetőleg lanya volt, a műfában való kiviteli kereskedés azonban az előző évihez képest jelentékenyen élénkült, különösen a kádárfa volt az, mely — ez évben először Fiumén át — nagyobb mennyiségben exportáltatott.

A kamara területéről kivitelre kerülő műfa Szlavóniából való, honnan a Dráván vitetik, hol aztán Schmidt és társa*) és Schmidt Jenő és társa fafűrészelő telepén osztályoztatik, félégyártmányává elkészítettik s a szárítókamarákban kiszárittatik. 1882-ben Barcsról mintegy 500 vagonnal szállítottatott különféle műfa külföldre, nevezetesen

Franciaországba, Belgiába s kis részben Olaszországba.

Kádárfa szintén Szlavóniából gyűjtetik Barcsra, hol avval kiválóan Kremsier, Pfeifer illetve az Unio bank kereskednek.

A kamara területén 1882-ben itteni kádárok által felhasznált kádárfa mennyiségére könnyen következtethetünk, ha számításunk alapjául azt vesszük, hogy a Baranya, Somogy és Tolna megyékben fennálló mértékeltelenség hivatalkok az 1882-ik év folyamában összesen 37600 drb hordó hitelesített.

Tüzelőfa.

Tüzelőfában a kereslet a pécsi közsének mindinkább terjedő használata ellenére is elég élénk volt. Az árak az egész éven át szilárdak voltak. A kamara főbb helyein mindenütt a bükk és gyertyánfának 3 frt 50 kr. — 3 frt 75 kr., a tölgyfának 2 frt 50 kr. volt az ára ürméterkint.

Itteni több fakeskedőnek azon reménye, hogy a budapest-pécsi vasút kiépítésével a főváros mint új faforgasztó piac lesz megszerezhető, nevezett vasút igen magas szállítási díjtételei miatt — sajnos — nem valósult.

A kamara területén szükségelt épületfának legalább is 70%-a Stajerországba szállítatik ide részben a vasuton, részben a Dráván.

A szerkesztő üzenete.

Laczi (Baté). Jönni fog, ha jönni kell

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és érték-tözsden.

Budapest, 1883. okt. 16-én

	Pénzbeli árf
1 Magyar aranyjárdék 6%	119 80
2 Magyar aranyjárdék 4%	87 25
3 Magyar papírajárdék 5%	86 —
4 Magyar vasuti kölcsön.	138 50
5 Magyar földterhermentesítési kötvény.	99 20
6 Temes-bánati „ „	98 25
7 Erdélyi „ „	98 —
8 Magyar szőlődézsma váltásági „	97 75
9 Magy. nyeremény sorsjegykölcsön „	113 —
10 Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	109 80
11 Osztrák járadék papírban „	78 50
12 „ „ ezüstben „	79 —
13 „ „ aranyban „	99 25
14 Osztrák-magyar bankrészvény.	840 —
15 Magyar hitelbank részvény.	285 75
16 Osztrák hitelintézet „	287 40
17 Cs. és kir. arany „	5 70
18 20 frankos arany (Napoleon'or) „	9 52
19 Német birodalmi márká „	58 80

Közlekedés.

Vasuton.

a Mohács, Pécs és Budapest közti vasuton.

Mohácsról Pécs felé indul reggel 3 óra 23 p.

d. e. 10 óra —

d. u. 3 óra 15 „

Pécsről Mohácsra indul reggel 6 óra 22

d. e. 11 óra 15 „

este 10 óra 37 „

Pécsről Budapestre indul délelőtt 11 óra 05 „

este 7 óra 16 „

Budapestről Pécsre indul reggel 8 óra 16 „

este 7 óra 15 „

Laptulajdonos: Fekete Mihály.

Felölös szerkesztő: Bodó István.

*) Jelenleg felszámolás alatt áll.

E rovatban minden szó beiktatása 1 krba kerül, hirdetések után, melyek a hirdető-félnék külön lakoziméval is el vannak látva, még 30 kr. bélyegdíj fizetendő.

KIS HIRDETÉSEK.

Minden hirdetésre felvilágosítást ad a kiadóhivatal. Levélbeli tudakozásokra is pontosan válaszolunk, ha a válasza szükséges póstabélyeg beküldetik.

Egy jó családból származó leány egy családhoz óhajtana jutni, hol kisebb gyermekeket tanítana és egyúttal a házi teendőket is végezné.

Tőke befektetésre és gyűmölcsöztetésre alkalmas ház a belvárosban előnyös áron megszerezhető. Értesítést a kiadóhivatal ad.

Pécsett budai-külváros Kisboldogasszony utca 13. sz. a. egy bolt bérbé adandó. 401.

Nyolcz hold szántóföld egy tagban, a pécsi határban, a városhoz közel, a szigeti ország-ut alatt, jutányos áron eladó, vagy **haszonbérbe** vehető. Értesítést a kiadóhivatal ad. 161

A pécsi kőszénbánya es gépgyár részvénytársulat

LXXVIII. rendes közgyűlését

1883. évi október hó 28-án délelőtt 10 órakor Pécsett saját helyiségében tartja, melyre a t. cz. részvényesek, hivatkozással az alapszabályok 24. §-ára, ezennel meghívtnak.

Tárgysorozat:

1. Részvény átiratások. 2. Igazgatósági jelentés. 3. Felügyelő bizottsági jelentés. 4. Osztalék megállapítása. 5. Indítványok.

Kelt a pécsi kőszénbánya és gépgyár részvénytársulat igazgatósága részéről 1883. évi október hó 6-án tartott üléséből

Koszits Szilárd,

titkár.

419.

15631. sz.
1882.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Mautner Mor budapesti lakos végrehajthatónak, Schlessinger Fanny siklósi lakos végrehajthatást szenvedő elleni 336 frt. 36 kr. tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő Siklós nagyközségben fekvő 283. sz. tjk. felvett 209. hsz. sz. 309. sz. házra az árverést 400 forintban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1883. évi november hó 30. napján d. e. 10 órakor a község házánál Siklóson megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 % át vagyis 40 frt készpénzben vagy az 1883. LX. t. cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított és az 1883. évi november 1. 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §. kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1883. LX. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. tszék mint ttkvi hatóságnak Pécsett, 1883. évi szeptember 21-én tartott üléséből.

Kiadta:

Brodzky Béla

kir. törvényszéki jegyző.

425

16179. sz.
1883.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. tszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Király István pécsi lakos végrehajthatónak, Király József végrehajthatást szenvedő elleni 77 frt 50 kr. tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. tszék területén levő Várkony községében fekvő, a várkonyi 30 sz. tjkönyvben felvett 25. sz. házból $\frac{1}{2}$ telekből alperest illetett $\frac{1}{3}$ részre az árverést 252 frt 33 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1883. évi december hó 17-ik napján d. e. 10 órakor Várkony községében a községi háznál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át vagyis 25 frt 34 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. tszék mint ttkönyvi hatóságnak 1883. évi szeptember 21-ik napján tartott üléséből.

Dr. Karay,

kir. törvényszéki jegyző.

424

11042.
1883.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Plainer Lajos pécsi lakos végrehajthatónak Máté Anna harkányi lakos végrehajthatást szenvedő elleni 67 frt 65 kr. tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő Gadány községben fekvő a gadányi 103 sz. tjkvben felvett $\frac{1}{2}$ alatti 598 hszsz. szőlőre az árverést 506 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1883. évi december hó 6-ik napján d. e. 9 órakor Gadányban a község bírói lakban megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% vagyis 50 frt 60 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át szolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkvi hatóságnak 1883. évi szeptember hó 1-én tartott üléséből.

Kiadta:

Brodzky Béla,

kir. törvényszéki jegyző.

426

Uj hordók

száraz fából jól készítve eladók

Engel Lipótnál. Felső malom-utca

16. szám.

413.

T. cz.

Van szerencsénk szives tudomására hozni, hogy **Pécsett Mátay Sándor** ur vezetése alatt kötvénykiállítási joggal felruházott főügynökséget állítottunk fel.

Az intézetünk iránt eddig tanusított bizalomért ez alkalommal köszönetünket fejezvéni ki, bátorkodunk t. cz. felkérni, hogy biztosításai megkötése végett ezentúl minél gyakrabban nevezett képviselőtünkhez fordulni sziveskedjék.

Teljes tisztelettel

Foncière, Pesti biztosító-intézet

Kochmeister. Schön.

Vonatkozással a fenti körözüvényre, van szerencsém a t. cz. biztosító közönségnek közvetítő szolgálataimat biztosítások eszközésére ezennel felajánlani. **Iroda: Ferencziek-utca 3. sz.**

Pécsett, 1883. október hóban.

Teljes tisztelettel

Balkányi S.

Mátay Sándor.

t. tkár.

420.

Hirdetmény.

A „Kisbirtokosok Országos Földhitelintézete“ által az itthelyi jogi képviselővel s a jelzálog kölcsönök közvetítésével biztatván meg, van szerencsém a t. kölcsönt igénylő közönség tájékozásául köztudomásra hozni a következőket:

A „Kisbirtokosok Országos Földhitelintézete“ az 1879. évi 39. törv. cikk és alapszabályai értelmében **kizárólag földbirtokra 300 frttól 10.000 frtig terjedő jelzálog kölcsönöket ad** és pedig záloglevelekben vagy készpénzben.

Záloglevél kölcsönök adatnak: 1.) **harminczhárom és félévi (33 1/2) törlesztésre.** melynél a tőke 7 1/2 %-os 67 félévi részletben törlesztetik, vagyis a kölcsön 100 frtja után félévenként 3 frt 75 kr. törlesztési hányad fizettetik; 2.) **tizenhét (17) évi törlesztésre** olyképen, hogy a tőke 10 %-os 34 félévi részletben fizettetik vissza, tehát minden 100 frt után félévenként törlesztési hányadul 5 frt fizetendő le.

Ezen kölcsönök záloglevelekben adatnak, melyek értékesítését az általa időről időre megállapítandó beváltási ár mellett maga az intézet eszközli.

Készpénz kölcsönök szintén adatnak, akként, hogy a tőke 10 év alatt 20 egyenlő félévi részletben fizettetik vissza s a mindenkorai tőke 7 1/2 %-kal kamatoztatik.

Ezen kölcsönök az intézet részéről a feltételek pontos megtartása esetében fel nem mondhatók.

A kölcsönök részletes feltételei és a záloglevelek beváltási ára alulírtnál (Pécsett, Király-utca 20. szám alatt) betekintheők.

Kelt Pécsett, 1883. szeptember 20-án.

A „Kisbirtokosok Országos Földhitelintézete“ megbízásából:

Fekete Mihály,

ügyvéd.